

Interkommunal kystsoneplan for Ytre Søre Sunnmøre

Vedlegg C: Informasjon om arealtilnærming, arealformål m.m.

Planprogrammet handler i hovedsak om hva, hvem og når, men ikke så mye om hvordan. Vi har derfor valgt å lage en orientering om måten /hvordan vi går fram på for å løse oppgaven.

Orienteringen tar for seg:

1. Generelt om planlegging i sjø
2. Om plantilnærming basert på planprogrammet
3. Nye tegneregler i 2018: arealformål i kystsoneplanlegging
4. Om bestemmelser og retningslinjer
5. Ulike arealformål jf. ny produktspesifikasjon

Ferdsel og farleder (6100 og 6200)

Fiske (6300)

Akvakultur (6400)

Natur (6600)

Friluftsliv (6700)

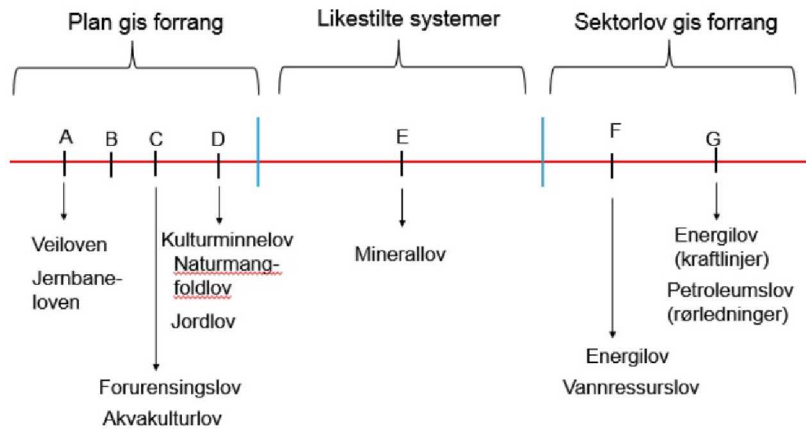
Kombinerte formål (6800)

Nummereringspraksis

31.mars 2020 Mona Gilstad

Innledning

Plan- og bygningsloven skal være et sentralt instrument for samordning på tvers av sektorer, nivåer og interesser. Det varierer allikevel mellom sektorlover om eller når vedtak etter PBL går foran vedtak etter sektorloven. Vi ser at forholdet til Akvakulturloven er det som kalles samtykkemodellen hos Winge (2017).

A. Planlegging- og godkjenning i medhold av PBL (planmodell) B. Plankravmodell C. Samtykkemodellen D. Plan går foran arealbruksrestriksjoner i sektorlov (frigivelsesmodell) E. Uavhengige prosesser og vedtak (to-sporet modell) F. Tillatelse etter sektorlov kan gå foran plan (sektormodell I) G. Vedtak etter sektorlov går foran plan (sektormodell II)

Ulike aktører har det formelle ansvaret for ulike typer planer og planvedtak etter Plan- og bygningsloven.

Enkeltkommuner kan sies å være mest sentrale, siden oppdrettslokaliteter må plasseres i samsvar med kommunale arealplaner, eventuelt med dispensasjon fra arealplanen. I interkommunale kystsoneplanprosesser må også hvert kommunestyre i dag vedta planen for sitt område. Dette til forskjell fra vedtak om planprosessen som kan delegeres til styret for det interkommunale planarbeidet.

Andre typer arealforvaltning knyttet til havbruk

Det er en rekke typer arealforvaltning som er knyttet til og berører havbruksnæringen ut over arealplanleggingen som er nevnt over. Disse omtales nedenfor:

Produksjonsområder: Norge er delt inn i 13 produksjonsområder hvor totalt produksjonsvolum i lakseoppdrett kan reguleres ut fra miljøtilstanden der.

Lokalitetsforvaltning er knyttet til lokalitetene det drives havbruk på. Driftsforskriften (FOR-2008-06- 17- 822) angir blant annet krav om brakklegging av smittevern- og miljøhensyn (§11 §36), og at det er fiske- og ferdseisforbud nært anleggene (§18).

Smittevernhensyn er også del av Mattilsynets vurderinger når de skal behandle søknader om etablering av havbruk, sammen med generell dyrehelse og dyrevelferd. Mattilsynets retningslinje sier at i vurderingen av smittefaren skal det legges særlig vekt på avstand til vassdrag, annen akvakulturrelatert virksomhet og til grupper av akvakulturanlegg, og at det er viktig at den enkelte lokalitet vurderes i sammenheng med anlegg og akvakulturrelaterte virksomheter i et større geografisk område. Mattilsynet opererer med tre ulike anbefalinger for minsteavstand fra havbruksanlegg til andre typer interesser. Det er enten 5, 2,5 eller 1,5 km i sjø. Anbefalt minsteavstand varierer blant annet med hva slags type og størrelse akvakulturanlegg det er, og hvilke typer andre interesser det vurderes mot.

Retningslinje til behandling av søknader etter forskrift 17. juni 2008 nr. 823 om etablering og utvidelse av akvakulturanlegg, zoobutikker m.m. Utgave 6, 24/10-2016, Mattilsynet, Oslo.

https://www.mattilsynet.no/fisk_og_akvakultur/akvakultur/akvakulturanlegg/retningslinje_ved_saksbehandling_av_etableringsoknader.16319/binary/Retningslinje%20ved%20saksbehandling%20av%20etablerings%C3%B8knader .

Ulike typer forvaltning basert på ulike arealdefinisjoner kan også samvirke, eksempelvis slik Mattilsynet har gjort vedtak og argumentert om smittevern for omsøkte lokaliteter nær grensen mellom to

produksjonsområder. Dette har ofte møtt kritikk.

Behandlingssoner og overvåkningssoner: Mattilsynet kan innføre behandlingssoner og overvåkningssoner knyttet til utbrudd eller risiko for sykdom eller parasitter på oppdrettsanlegg, basert på flere ulike forskrifter (Mikkelsen m.fl. 2018). Der kan det pålegges behandling, utslakting, overvåkning og kontroll ut over det som ellers gjelder.

Oppdrettere samarbeider innenfor ulike geografiske områder på forskjellige måter knyttet til drift og beredskap. Det kan være om koordinert utsett av smolt, brakklegging, tiltak mot lakselus, mv.

Geografisk differensiert forvaltning av lakselus-tall i havbruksanlegg: Knyttet til parasitten lakselus er det krav med hensyn til hvor mange lakselus som kan være på hver fisk i snitt før anlegget må behandles mot det. På vårparten, når smolten fra ville laksefisk-bestander går ut i fjordene, er det krav om lavere lusetall i anleggene. Disse varierer geografisk, siden våren kommer tidligere i sør enn i nord langs norskekysten.

Nasjonale laksevassdrag og nasjonale laksefjorder: Opprettelse av nasjonale laksevassdrag og nasjonale laksefjorder (St.prp. nr. 32 2006-2007) har gitt begrensninger på hvor og hvordan havbruk kan drives i nærheten av disse. Det er regulert gjennom en egen forskrift (FOR-2009-06-22-961).

1. Generelt om planlegging i sjø

Planleggingssystemet er det samme på sjø og land. Planlegging i kystnære sjøområdene er av nyere dato, og kommunene møter ofte andre typer planfaglige og juridiske utfordringer enn på land. Et spesielt trekk i sjøområdene er at det er stor variasjon i dybde og strømforhold. Siden sjøområdene består av vannmasser vil tiltak ett sted kunne få konsekvenser for arealbruken i andre områder, også over kommune- og fylkesgrenser. Det er krav om en helhetlig bærekraftig og økosystembasert forvaltning og det er utfordringer med bruk av strømmodeller og vandndirektiv.

Samtidig er muligheten for å kombinere bruks- og verneformål større i sjø enn på land, og det kan planlegges for forskjellig virksomhet på overflate, i vannsøyle og på bunnen. Det kan også planlegges for ulike arter i akvakultur.

I sjø er det allemannsrett med fokus på brukergrupper og sektormyndigheter, og ikke på grunneiere. Grunneier har eiendomsrett ut til marbakken eller til 2m under fjæremål (eller så langt ut man kan ri på en hest uten å drukne). I sjøområdene kan både næringer og behov endres raskt, og kommunene bør ta hensyn til dette når de vurderer om kommuneplanens arealdel skal revideres. I vurderingen av hva som er kommunens planleggingsbehov, må det tas hensyn til innspill både fra næringslivet, lokalbefolkningen, interesseorganisasjoner, fylkeskommunen og berørte statlige myndigheter. Vi har hatt møter med disse og vil gjennomføre folkemøter om planen i slutten av august 2020.

Kunnskapsgrunnlaget og muligheten for å planlegge bedre og mer presist i sjøområdene er i rask utvikling. Dette innebærer at der det er et godt kunnskapsgrunnlag, kan mer avklares i plan, enn i områder der kunnskapsgrunnlaget er dårligere. Samtidig er det også krav om at der det er stor aktivitet og mange hensyn, må planene avklare mer. Planlegging i sjøområdene krever god kunnskap om det marine miljø og de særlige interessene som gjør seg gjeldende i kystnære farvann. En av fordelene med bruk av regionale og interkommunale planer er at kommunene får et felles oppdatert kunnskapsgrunnlag og kan utforme planprogram og konsekvensutredning i fellesskap. Resultatet er felles juridisk plankart med bestemmelser og retningslinjer.

Samtlige kommuner har vedtatt planprogrammet som legger føringer for arbeidet: Planen skal bl.a. sikre bærekraftig verdiskapning og gi mulighet for fortsatt vekst og utvikling av havbruksnæringa i regionen.

Tillatelse til akvakultur håndteres gjennom akvakulturloven og må ha utslippstillatelse som håndteres gjennom forurensningsloven. I arealer som kommunene legger ut til potensielle akvakulturområder, bør det vurderes om tiltaket vil få tillatelse etter akvakulturloven og forurensningsloven og eventuelt på hvilke vilkår. Hvis området vurderes som uegnet for bestemte typer akvakultur på grunn av lokale miljøforhold,

bør det ikke legges ut til område for denne typen akvakultur i planen. Det er derfor ikke nødvendig med særlige bestemmelser om forurensning fra akvakultur etter plan- og bygningsloven.

2. Om plantilnærming basert på planprogrammet

Kysten har til alle tider vært grunnlag for en enorm verdiskapning i det norske samfunnet. Regjeringens signaler om økt sjømatproduksjon vil kreve store arealer. Ved å legge et solid, kunnskapsmessig fundament for en slik utvikling, så kan vi ta vare på kystens naturverdier samtidig som vi utvikler kystens næringsliv.

Planen skal tilrettelegge for å kunne ta imot ny vekst i oppdrettsnæringa innenfor bærekraftige rammer og i god sameksistens med andre brukere. Planen skal reflektere hensynet til bruk og vern og gi premisser og forutsigbarhet for utvikling av de marine næringene ved å sikre viktige høste- og ressursområder for fiskerinæringen, sikre arealer til viktige naturtyper og viktige områder for friluftsliv og avsette arealer for bærekraftig vekst og næringsutvikling innenfor akvakultur.

Plantilnærming handler om fleksible vs. mer detaljerte planer i forhold til «hvor vil vi, og hvor vil ikke vil?»

- Skal alt være enbruksområder slik sektormyndighetene ønsker? Det betyr fullstendig konfliktavklaring og ingen muligheter for politisk prioritering i etterkant av vedtak.
- Skal alt som ikke er konfliktavklart være flerbruksområder? Ikke ønskelig fra sektormyndighetene
- Blanding av flerbruk og enbruk med fokus på flerbruk? Kan vi konfliktavklare bedre enn ved forrige rullering av arealplanene i sjø?

Vedtatt planprogram er en blanding av flerbruk og enbruk med fokus på enbruksareal. Årsaken er at raske teknologiske endringer, endringer i marked, driftskonsept, kunnskapsgrunnlag og offentlige reguleringer krever fleksibilitet. Det samme gjelder for introduksjon av nye arter og akvakulturformer som forutsetter fleksibilitet. Samtidig som at vi avsetter bruk og vern områder inkl. akvakultur der det ikke er større interessekonflikter av nasjonal, regional og lokal karakter, dvs. områder med lavt konfliktnivå, så skal vi være tydelig på områder vi ikke ønsker oppdrett.

Primært skal vi legge nye områder for akvakultur til områder med minst mulig konflikt med fiske, ferdsel, natur- og friluftsliv og vill anadrom laksefisk. Planen åpner for å søke om etablering av akvakultur i areal med arealformål "Bruk og vern av sjø og vassdrag" inkl. A som er områder med lavt konfliktnivå. Resultatet av plantilnærminga blir ikke mer oppdrett totalt sett ut fra nasjonale bestemmelser, men etableringer på bedre lokaliteter med hensyn til å kunne drive bærekraftig oppdrett.

Det er en klar tendens til at nye etableringer forgår lengre ut på kysten i mer eksponerte områder, samtidig som lokalitetene i planområdet blir større og færre. En rekke områder som har vært satt av til akvakultur i mindre gunstige områder er tatt ut eller endret til lavtrofisk akvakultur (for eksempel tare dyrking). Nye nasjonale føringer 14. november, 2019, ber kommunene om å avsette areal til akvakultur (A) i mer eksponerte sjøareal.

Når kommunene setter av en A i arealplanen, så betyr det kun at det er tillatt å søke om etablering innenfor arealet. Vi er ikke bekymret for at det blir "fritt fram" for oppdrett med flerbruksområder inkl. A. Alle søknader må uansett vurderes nøye i forhold til akvakulturloven, forurensningsloven, havne- og farvannsloven, matloven, dyrevelferdsloven, naturmangfoldloven og forholdet til tradisjonelt fiskeri. Konesjoner og produksjonsvolum tildeles av nasjonale myndigheter for å oppnå en ønsket utvikling og skal behandles deretter av regionale myndigheter. Resultatet er ikke nødvendigvis mer oppdrettsaktivitet, men at aktiviteten i økende grad blir godt organisert på mer egnede areal.

Sektormyndighetene er fagmyndigheter som vil avgjøre om søknad om akvakultur blir godkjent i omsøkt område. Det er viktig å se sammenhengene mellom plan, enkeltsaksbehandling og drift. Planen åpner for nye og avsatte areal for akvakultur og for flerbruk, men det er nasjonale myndigheter som bestemmer hva

arealene skal fylles med. Det er også nasjonale myndigheter som bestemmer driftskrav til akvakultur. I tillegg skal sektormyndighetene enkeltaks-behandle og evt. gi tillatelse jf. akvakulturloven. Hvis det ikke tillates ny vekst nasjonalt, så kan nye avsatte areal og åpning av flerbruk kunne bli brukt i en omlokiserings-sammenheng for å bedre bærekraften i oppdrett. Da fører plantilnærminga til større total bærekraft.

Kystsoneplaner er deltakerkommunenes arealplan for sjøområdene. En arealplan skal angi hovedtrekkene i hvordan arealene skal brukes og vernes, og hvilke viktige hensyn som må ivaretas ved disponeringen av arealene. Det kan utarbeides arealplaner for deler av kommunens område, slik som f.eks. sjøområdene. Planen skal gi langsiktige rammer for bruk av arealene i kystsonen, og ha en tydelig og klar kunnskapsbasert tilnærming til problemstillingene. Det innebærer at kystplanen bør ha rom for fremtidig utvikling.

Arealdelen omfatter plankart, bestemmelser og planbeskrivelse, og er en langsiktig plan for arealbruk i kommunene. Den bør ha et overordnet preg som følger opp kommunale vedtak. Kommuneplanens arealdel skal angi hovedtrekkene i utnyttningen av arealene innenfor kommunens områder. Arealdelen er juridisk bindende. Det betyr at den som skal utnytte ressurser eller arealer må følge bestemmelser i planen.

Loven angir seks hovedformål som kan nyttes i kommuneplanens arealdel. Hovedformålet kan etter behov inndeles i underformål. Det er særlig § 11-7 nr. 6 «Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone» som nyttes i sjøarealene. Hovedformålet Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone» kan inndeles i underformålene: ferdsel, farleder, fiske, akvakultur, naturområder og friluftsområder hver for seg eller i kombinasjon. En må være oppmerksom på at alle underformålene, også akvakultur, inngår i hovedformålet. Dersom det ikke angis underformål, sier loven at det i nødvendig utstrekning skal gis bestemmelser som klargjør vilkårene for bruk og vern av arealene. Hovedformålene kan inndeles i underområder som "ferdsel, farleder, fiske, akvakultur, natur- og friluftsområder hver for seg eller i kombinasjon." Underformålene ble igjen delt opp i flere ulike arealformål 2018. Arealformål vil, med mindre bestemmelsene angir noe annet, gjelde både på bunnen, i vannsøylen og på overflaten.

Hovedformål er områder hvor det ikke foreligger spesielle planer om aktivitet utover dagens bruk, og det er ikke foretatt noen større avklaring mellom ulike interesser. Forholdet mellom de ulike interessene vil i stor grad reguleres gjennom særlover og sektormyndighetenes retningslinjer vil danne mye av grunnlaget for behandling av saker innenfor disse områdene. Kommuner som velger å kun angi hovedformål i sjøområdene, uten underinndeling eller bestemmelser, vil i praksis ikke ha foretatt en vurdering av arealbruken. De frasier seg da muligheten til å styre arealbruken jf. KMD, og overlater beslutningen til myndighetene som forvalter sektorlovene. Noen kommuner hevder at de bevisst bruker hovedformål for å avsette areal hvor det er tillatt å søke om etablering av akvakultur, da kommunene ikke vet hvor det kan være aktuelt å etablere akvakultur

3. Nye tegneregler: 19. oktober 2018 kom det nye produktspesifikasjoner for tegneregler fra KMD: https://www.regjeringen.no/contentassets/15bbfb35271b4f0d8839e32e3e37132/master_plan_pr_odspek_del2_tegneregler.pdf

Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone (pbl § 11-7 nr 6)

Hovedformålet omfatter alle typer arealbruk på eller i sjø og vassdrag: Ferdsel, farleder, fiske, akvakultur og natur- og friluftsområder. Dette er områder hvor det ikke foreligger spesielle planer om aktivitet utover dagens bruk, og det er ikke foretatt noen større avklaring mellom ulike interesser. Forholdet mellom de ulike interessene vil i stor grad reguleres gjennom særlover og sektormyndighetenes retningslinjer vil danne mye av grunnlaget for behandling av saker innenfor disse områdene.

Sjøen er i utgangspunktet et flerbruksområde. For å ha fleksibilitet benytter vi "Bruk og vern av sjø og vassdrag" (kode 6001) der man ønsker åpning for å kunne søke om framtidig etablering av akvakultur. Tidligere "flerbruksområder" eller uplanlagte områder. Det kan da søkes om konsesjon for etablering av oppdrettsanlegg, men en må da regne med noe lenger saksbehandlingstid enn om det søkes i områder avsatt til akvakulturformål. Det er ikke gjennomført vurdering av de avsatte områdenes egnethet for oppdrett i forhold til anleggstype, grad av inngrep, artenes miljøkrav, sykdom etc. Formålet i seg selv gir ikke hjemmel for å nekte etablering av oppdrett. Kommunen skal ved søknad og etter høringsrunde, foreta en helhetsvurdering og avklare om den skisserte bruken kommer i konflikt med en eller flere andre interesser.

Vi kan også avsette "flerbruksområder" Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone uten A. Dette kan være i areal utenfor byggefelt eller andre areal hvor alle, unntatt A, kan benytte sjøarealene.

Aktuelle temakart og interesser som kan påvirke behandlingen er bla. områder av nasjonal og regional betydning for biologisk mangfold, gyte- og oppvekstområder for fisk, samt sjøveis ferdsel. Når en slik avklaring foreligger vil søknaden behandles i hht særlovene. Tiltak i sjøområdene er, uavhengig av arealformål, søknadspliktig i hht både PBL og Havne- og farvannsloven.

I sjøområdene er det vanlig å kombinere ulike underformål. Kommunene står fritt til å gi bestemmelser om hvilken arealbruk som er tillatt i et område, hver for seg eller i ulike kombinasjoner. Dette krever kunnskap om hvilke aktiviteter som går sammen eller ikke. Normalt vil ferdsel, fiske, natur og friluftsliv være aktiviteter som kan kombineres. Dersom sjøareal legges ut til flerbruk i kombinasjon med søknadspliktige tiltak som for eksempel akvakultur, må konsekvensutredningen omfatte konsekvensene av den valgte arealbruken for hele det aktuelle området. Når det gjelder småbåthavn, mudring- og dumping og minerealuttak så er det krav om reguleringsplan.

I den interkommunale kystsoneplanleggingen er det ikke fokus landarealer, og landareal representeres, der det er nødvendig. Regelen sier at alt areal på land skal være fylt med et formål. Da er det mest hensiktsmessig å benytte LNFR for alt landareal som er inkludert i planen. Etter diskusjon med Kartverket i Nordland ble imidlertid alt landareal i kystsoneplan for Helgeland godkjent uten formål. Årsaken er at kystsoneplanen dermed kan la seg integrere med grunnkart eller kommuneplanens arealdel på en bedre måte. I GIS-løsninger vil dermed den nye kystsoneplanen og kommuneplanens arealdel være synlig samtidig, slik at man ser siste planstatus for både land og kyst. Konklusjon kommer etter at vi har hatt dialog med Kartverket.

I 2014 ble det åpnet for nye bestemmelser til arealformål i sjø. Etter § 11-7 nr. 5 og 6. kan det gis bestemmelser om:

- Pkt. 3. Bruk og vern av vannflate, vannsøyle og bunn. For eksempel så kan vi lage egne bestemmelser om havbeiteområdet for hummer i Sande kommune og evt. nye havbeiter.
- Pkt.7. hvilke artsgrupper eller arter av akvakultur som enkeltvis eller i kombinasjon kan etableres. Vurdere hvilke typer oppdrett som kan være bærekraftig i ulike areal
- Pkt.3. ferdsel i områder med spesielle vernehensyn og på sjøen. For eksempel områder med redusert fart, jf. Strauman eller nye områder med vannscooterløyper eller kajakkløyper. Må godkjennes av Kystverket.

De viktigste endringene for "Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone" (pbl § 11-7 nr 6) er inndeling av underformålene til flere underformål, samt noen navneendringer. Følgende fargekoder og linjer for arealformål og underformål under bruk og vern av sjø og vassdrag er aktuelle:

Fargekoder for underformål under bruk og vern av sjø og vassdrag:

https://www.regjeringen.no/contentassets/15bbfb35271b4f0d8839e32e3ea37132/master_plan_prospek_del2_tegneregler_august2019.pdf

	SOSI-kode		Hex	RGB	CMYK		Hex	RGB	CMYK
6. Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone	(6000)								
Bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone	6001		CCFFFF	204-255-255	20-0-0-0		66FFFF	102-255-255	60-0-0-0
Ferdsel	6100		66CCFF	102-204-255	60-20-0-0		0099CC	0-153-204	80-20-0-20
Ankringsområde	6110		33AFAF	51-175-175	49-0-0-31		009999	0-153-153	60-0-0-40
Opplagsområde	6120								
Riggområde	6130								
Farled	6200		66CCFF	102-204-255	60-20-0-0		0099CC	0-153-204	80-20-0-20
Havneområde i sjø	6220		33CCCC	51-204-204	60-0-0-20		66B4B4	102-180-180	31-0-0-29
Småbåthavn	6230								
Fiske	6300		6699FF	102-153-255	60-40-0-0		2) 66FFFF	102-102-255	60-60-0-0
Akvakultur	6400		FFCCFF	255-204-255	0-20-0-0		CC99CC	204-153-204	0-20-0-20
Drikkevann	6500		99CCFF	153-204-255	40-20-0-0		3399FF	51-153-255	80-40-0-0
Naturområde	6600		99FFFF	153-255-255	40-0-0-0		00DFFF	0-236-236	93-0-0-7
Friluftsområde	6700								
Kombinerte formål i sjø og vassdrag med eller uten tilhørende strandsone	6800		CCFFFF FFFFFF	204-255-255 255-255-255	20-0-0-0 0-0-0-0		1) 66FFFF FFFFFF	102-255-255 255-255-255	60-0-0-0 0-0-0-0

1) Bredder på strekene i kombinasjoner; 2,5
2) Symbol er ikke påkrevet, men kan brukes om man ønsker det

Farled	1161		0,3		0,8		0,5				
Småbåttled	1162		0,2		0,5		0,4				

Akvakultur kan inngå som hovedformål Bruk og vern (6001) eller ikke inngå. Arealformålet åpner for akvakultur forutsatt at man får godkjenning etter akvakulturloven og andre lover og forskrifter. Bruk og vern formålet gjør det mulig for næringa å finne bærekraftige areal, samtidig som man holder seg unna viktige fiskeområder. Man unngår også dispensasjonssaker ved søknad om etablering. 6001 gir lav planavklaring og er vanskelig å konsekvensutrede.

Akvakultur i kombinertformål (6008) er avgrensede områder som må konsekvensutredes. Enbruksformål for akvakultur (6004) er avgrenset og må konsekvensutredes. Ofte basert på etablerte anlegg og på innspill fra næringa. Uansett arealformål med akvakultur A (6001, 6004 eller 6008) så kreves det tillatelse etter akvakulturloven for å ta i bruk arealet til akvakultur. Kommunene kan kun sette av areal der det er tillatt å søke om etablering av akvakultur.

4. Om bestemmelser og retningslinjer:

For hvert planforma l og underforma l er det spesifisert hva forma l et omfatter, og det diskuteres mulige bestemmelser og retningslinjer. Det vil også være knyttet generelle beskrivelser, kommentarer og vurderinger (som ikke krever KU) og kommentarer under flere arealformål. Bestemmelser er juridisk bindende (skal), mens retningslinjer er ikke juridisk bindende (bør). Retningslinjer kan ikke benyttes som hjemmelsgrunnlag for vedtak etter planen, men er førende for videre planlegging og forvaltning.

AREALFORMÅL OG hensynsoner OG BESTEMMELSEOMRÅDER

Kommuneplanens arealdel skal vise arealformål som er angitt i Plan- og bygningsloven i § 11-7. Hovedformålene kan etter behov inndeles i angitte underformål. For arealformål i sjø gjelder punkt 6: Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone. Formålet kan deles i underområder som "ferdsel, farleder, fiske, akvakultur, drikkevann, natur- og friluftsområder hver for seg eller i kombinasjon." Arealformål vil, med mindre bestemmelsene angir noe annet, gjelde både på bunnen, i vannsøylen og på

overflaten.

Generelle bestemmelser og retningslinjer: Mye av kystsoneplanlegginga er regulert av annet lovverk. Ved inngrep i sjø eller vassdrag skal det bl.a. dokumenteres hvordan tiltaket påvirker kulturminner, naturmangfold og allmenhetens ferdselsmuligheter på sjøen.

Generelle bestemmelser for kulturminner: Før det blir gjennomført inngrep på sjøbunnen, skal saken eller tiltaket legges fram for Vitenskapsmuseet etter forskrift til lov av 9. juni 1978 nr. 50 om Kulturminner, § 14. Det kan kreves å undersøke om det kan være skipsfunn eller marine kulturminne i tiltaksområdet. Etter Kulturminnelovens §§ 9 og 10 har tiltakshaver undersøkingsplikt, samt plikt til å dekke utgiftene til undersøkelsene. Dette gjeld særlig på følgende områder: Akvakulturanlegg kan ikke etableres innenfor område.

Datasett for kulturminner (Askeladden) skal sjekkes ut i områder hvor tiltak (jfr pbl. kap. 20) skal gjennomføres. Dersom det i forbindelse med tiltak blir funnet automatiske fredete kulturminner som ikke er kjent, skal arbeidet stanses i den grad det berører kulturminnet eller dens sikringssone. Alle tiltak som vil eller kan berøre slike kulturminner skal legges fram for kulturminnemyndigheten for godkjenning.

Tiltak nærmere enn 100 meter fra automatisk fredet kulturminne eller tiltak som ligger innenfor områder vurdert som verneverdig kulturmiljø må avklares med kulturminnemyndighetene. Her kan det bli endringer i hvem som er kulturminnemyndighet. Tiltak nærmere enn 100 m fra utvalgte kulturlandskapsområder må avklares med Fylkeskommunen. Dersom det foreligger konflikt med kulturminner eller kulturlandskapsområder må tiltaket omplasseres eller avslås.

Generelle bestemmelser for naturmangfold: Naturmangfold og konsekvensutredning er utredet i vedlegg B. Ved tiltak (jfr PBL kap 20) skal NML §8-12 utkvitteres. For kartlagte områder som har regional og nasjonal stor verdi for biologisk mangfold (jfr. temakart) samt områder som er vernet etter Naturvernloven, skal det i vannsøyle eller bunn ikke gjøres inngrep eller bruk som kan forringe, skade eller ødelegge forekomsten av prioriterte naturtyper (§§ 11-9 pkt6 og 11-11 pkt3)

Generelle bestemmelser for fiskeri: I gyteområder og aktive rekestrålfelter (jf. Fiskeridirektoratet) skal det i vannsøyle eller bunn ikke gjøres inngrep eller bruk som kan forringe, skade eller ødelegge områdenes kartlagte funksjon (§§ 11-9 pkt6 og 11-11 pkt3)

Generelle bestemmelser for ferdsel og farleder: Bruken av farvannene reguleres etter Lov om havner og farvann der fiskeridepartementet v/ Kystdirektoratet er øverste myndighet. Ny lov om havner og farvann (havne- og farvannsloven) trådte i kraft 1. januar 2010.

Det gis ikke tillatelse til tiltak (jf. PBL § 20-1, havne- og farvannsloven §27), inngrep eller bruk som kan være til hinder og påvirke sikkerheten for sjøveis ferdsel langs kartlagt hovedled, biled eller lokalled (§ 11-11 pkt3).

All aktivitet og tiltak innenfor farleder og statlige fiskerihavner skal avklares med kystverket. I statlige fiskerihavner kreves tillatelse av Kystverket etter havne- og farvannsloven § 28.

Kommunene kan fastsette fartsforskrifter i hoved- og bileder, men enhver lokal forskrift skal vurderes og godkjennes av Kystverket før den kan tre i kraft.

Generelle bestemmelser for ” Krav om reguleringsplaner for mudring og dumping og råstoffutvinning”:

Mudring, dumping er i utgangspunktet forbudt, men Fylkesmannen kan gi tillatelse til mudring og visse typer dumping. Ingen av kommunene ønsker å kartfeste areal til dumping/deponi av rene masser. Dette skyldes at det ikke er kjente konkrete tiltak. Hvis mudring og dumping blir aktuelt vil de søke Fylkesmannen om tillatelse, slik at dumpearealene kan etableres i nærhet til pågående mudring. Det vil også medføre store omkostninger å konsekvensutrede dumpeområder i sjø uten kjente tiltak.

Søknad om konsesjon for opptak av skjellsand skal sendes til uttalelse til lokale fiskerlag, kulturminnemyndighet på marine kulturminner og Fylkesmannen i Trøndelag slik at de får mulighet til å uttale seg. Konsesjon for råstoffutvinning krever en reguleringsplan for området. Det er Trøndelag Fylkeskommune som gir konsesjon for opptak av skjellsand og kommunen er høringsinstans. Omfanget av evt. uttak skal rapporteres til kommunen. Tidspunkt for skjellsandopptak skal skje etter avtale med fiskerlag.

Ved utbygginger som omfatter mudring og flytting av masser skal grunnforholdene dokumenteres. Er det påvist eller mistenkes forurensning grunn skal dette også undersøkes. Avklaringene skal dokumenteres ved søknad om rammetillatelse jfr. PBL § 11-9 nr. 8. Opptak av masser fra sjøbunnen bør utføres slik at det ikke oppstår fare for utglidning av strandmassene, eller skade på annen infrastruktur. Opptak av masser bør heller ikke skje når det står fiskemerder i nærheten, oppstår konflikter med fiske eller når det pågår låssetting av fisk. Dette for å forebygge skade og ulempe på omgivelsene og av hensynet til fiskeriinteresser. Graving, mudring, utfylling og andre tiltak som kan endre et områdes verneverdi eller friluftsliv kan bare tillates med hjemmel i godkjent reguleringsplan eller etter søknad til Fylkesmannen.

Råstoffutvinning omfatter større uttak av mineralske løsmasser (leire, silt, sand, grus, stein, blokk), fastfjellforekomster for produksjon av byggeråstoff og lignende formål, industrimineraler og malmer. Det er krav om reguleringsplan. Fylkeskommunen er konsesjonsmyndighet for uttak av skjellsand, mens Direktoratet for mineralforvaltning er konsesjonsmyndighet for øvrige uttak. Mer info: <https://www.dirmin.no/tema/oppstart-av-uttak> Slike planer krever også driftsplan og konsesjon etter mineralloven.

Generelle bestemmelser ved etablering av akvakultur omfatter alle typer akvakultur/oppdrett.

Nye akvakulturområde skal ikke etableres nærmere enn 200 meter fra friluftsområde og badeplasser, jf. Pbl § 11-11 nr.6. Akvakulturanlegg skal ikke lokaliseres nærmere enn 50 meter fra land. Anlegg skal ikke hindre eller sperre tradisjonelle ferdselsårer for småbåttrafikk.

Anlegg kan strekke fortøyninger og forankringer ut i areal utenfor det avsatte akvakulturområde. Dette forutsetter at forankringa har tilstrekkelig dyp og går under 25m (A-25), og ikke er til hinder for skipsfarten og fri ferdsel langs strandsona.

Bestemmelser og retningslinjer knyttet til hensynssoner: Et virkemiddel i plan- og bygningsloven er muligheten til å bruke hensynssoner. Hensynssonene skal vise hvilke hensyn og restriksjoner som har betydning for bruken av arealet uavhengig av hvilken arealbruk det planlegges for. Det er opp til den enkelte kommune å ta stilling til hvor langt en ønsker å gå i detaljering av både arealformål og hensynssoner med tilhørende retningslinjer og bestemmelser.

Sone	Fargekode Eksist. framtidig	Område
SikringSone Andre sikringssoner (190)	H290_1	Ankringsplasser og nødhavner,
SikringSone Andre sikringssoner (190)	H290_1	H190_1 Aktsomhetsområde for kryssende skipstrafikk
Sone med særlige hensyn landskap, natur, kulturmiljø (550, 570)	H570_2	Kulturmiljø, landskap
Båndlegging (720)	H720_2	H720_1 fuglefredningsområde H720_2 naturreservat H720_4 fuglefredningsområde. og naturreservat
Båndlegging (730)	H720_2	H730_1 Fyrstasjon * Fornminner
Detaljering (910) Gjeldende reguleringsplan	(PlanId)	(910) sette inn alle reguleringsplaner som omfatter sjø,

PBL § 11-8: Det kan fastsettes følgende hensynssoner:

Hensikten med en hensynssone er å kunne vise viktige hensyn og interesser i tillegg til og uavhengig av hvilket arealformål som gjelder i et område. Hensynssoner brukes for få fram forhold og restriksjoner som man ellers ikke får fram gjennom arealformål og bestemmelser. Bruk av hensynssoner vurderes i samspill med arealformål og bestemmelser og begrenses til vesentlige forhold. Følgende hensynssoner vil sannsynligvis benyttes

- a) **Aktsomhets-, sikrings-, støy- og faresoner (PBL § 11-8)** med angivelse av fareårsak eller miljørisiko. Det kan gis bestemmelser som forbyr eller setter vilkår for tiltak og/eller virksomheter, jf. § 1-6, innenfor sonen.
1. Sikringssone knyttet til landbasert akvakultur. Dette er områder som kan avsettes for å sikre vannkvalitet og infrastruktur knyttet til landbaserte akvakulturanlegg. Områdene skal ivaretas slik at de forblir tilfredsstillende vanninntak for yngel- og settefiskproduksjon og sikring av vannkvalitet i forbindelse med utskipping av settefisk. Tiltak som kan påvirke vannkvaliteten må dokumenteres. Områdene kan for eksempel være settefiskanlegg evt. kommende landbaserte anlegg. Og evt. landbaserte anlegg?
 2. Sikringssone knyttet til sjøområder med mye kryssende trafikk.
 3. Hensynssone støy. I forbindelse med tiltak innenfor hensynssone for støy skal det gjennomføres støymålinger for å vurdere evt. støydepende tiltak. Gjeldende regelverk i Norge er støy under 55 dB for veitrafikkstøy, 58 dB for jernbanestøy og 52 dB for flystøy. For industri inkl. akvakultur er kravet at støynivået skal være under 55 dB ved impulslyd og under 50 dB ved konstant lyd.
 4. Faresone for ras- og skredfare (H310) (jf. Pbl § 11-8 pkt. a) I forbindelse med tiltak innenfor hensynssone for ras- og skredfare skal det gjennomføres egen risikovurdering for å sikre trygg plassering av tiltak. Evt. avbøtende tiltak skal gå fram av risikovurderinga.
- b) **Båndleggingssoner (jf. PBL § 11-8 b)** Det kan ikke gis tillatelse til tiltak i områder som er i strid med det som er rettsgrunnlaget området er båndlagt etter.
- a. Hensynssoner for båndlegging etter lov om naturvern/naturmangfold - H720. Sonene viser områder som er vernet etter naturmangfoldloven. Innenfor sonen er det verneforskriften som er styrende for all bruk. Det kan ikke gis tillatelse til tiltak i områder som er i strid med det rettsgrunnlaget området er båndlagt etter. For eksempel H720 Fuglefredningsområde, H720 Naturreservat, H720 Hensynssone landskapsvernområde.

- c) **Sone med særlige hensyn til landbruk, reindrift, friluftsliv, grønnsstruktur, landskap eller bevaring av naturmiljø eller kulturmiljø (PBL § 11-8 c).** Her gis det angivelse av interesse. Det kan gis retningslinjer om hvilke hensyn som skal vektlegges ved praktisering av annen lovgivning så langt kommunen er tillagt myndighet etter vedkommende lov.

Hensynsone bevaring av naturmiljø H560: Omfatter naturområder i sjø som er avsatt i plankartet som hensynsone. Innenfor sonene skal naturmiljø gis prioritet. Det bør ikke tillates tiltak og inngrep som kan forringe områdets verdi. Tiltak eller inngrep som eksempelvis oppdrett, massetak, utslipp, tekniske installasjoner ol. skal ta hensyn til naturområder som er avsatt i sjø i plankartet. Hensynsone naturmiljøet er ikke bindende for framtidig bruk, men veiledende som informasjonsmateriale og som grunnlag for planlegging. Tiltak innen hensynsonen skal avklares med naturforvaltningen Jf. PBL §11-8 bokstav c.

Kommentar til bestemmelse: Dette arealformålet bør brukes med omhu i kystsoneplanen. Hvis ingen inngrep tillates i slike områder, må man i praksis være sikker på at det heller ikke fra før er foretatt inngrep der (eksempelvis ledningsnett, sjøkabler eller el-kabler). Vedlikehold av disse vil bety naturinngrep som bestemmelsen skal hindre.

Hensynsone friluftsliv H530: Omfatter friluftsområder som er avsatt i plankartet som hensynsone. Innenfor sonene skal friluftsliv gis prioritet. Det bør ikke tillates tiltak og inngrep som kan forringe områdets verdi som friluftsområde. I samråd med plan- og bygningsmyndigheten kan områdene tilrettelegges for allmennheten. Tiltak eller inngrep som eksempelvis oppdrett, massetak, utslipp, tekniske installasjoner ol. skal ta hensyn til friluftsområder og områder som er viktige for allmenn ferdsel som for eksempel badestrender. Jf. PBL §11-8 bokstav c.

- d) **Sone for båndlegging etter vedtak av pbl eller andre lover, eller som er båndlagt etter slikt rettsgrunnlag, med angivelse av formålet. (jf. PBL § 11-8 d)**

Det kan i båndlagte områder ikke igangsettes arbeid og tiltak som kan skade verneverdiene/ kulturminnene i området, eller forringe dets verdi som natur/kulturmiljø. Dette gjelder også fredede kulturminner (fornminner) med sikringssone på 5 meter som i hht KML er båndlagt.

- f) **Detaljeringsone (jf. PBL § 11-8 f)**

Sone hvor gjeldene reguleringsplaner med tilhørende bestemmelser fortsatt skal gjelde. Oversikt over godkjente reguleringsplaner vil bli listet opp i som vedlegg til planbeskrivelsen.

5. Om ulike arealformål jf. ny produktspesifikasjon datert oktober 2018:

Bruk og vern av sjø og vassdrag, med tilhørende strandsone: Ferdsel, farled, fiske-, akvakultur, natur- og friluftsområder (FFFANE) SOSI-kode 6100

Hovedformålet omfatter alle typer arealbruk på eller i sjø og vassdrag: Ferdsel, farleder, fiske, akvakultur og natur- og friluftsområder. Dette er områder hvor det ikke foreligger spesielle planer om aktivitet utover dagens bruk, og det er ikke foretatt noen større avklaring mellom ulike interesser. Forholdet mellom de ulike interessene vil i stor grad reguleres gjennom særlover og sektormyndighetenes retningslinjer vil danne mye av grunnlaget for behandling av saker innenfor disse områdene.

Ferdsel 6100 omfatter ankringsområde (6110), opplagsområde (6120) og riggområde (6130).

I møte med Kystverket er det avklart hvordan vi skal kartfeste og lage bestemmelser for de nye arealformålene jf. ny produktspesifikasjon 19.10.18.

Farleder 6200 omfatter alle typer ferdsel på vann/sjø tilknyttet offentlig og kommersiell virksomhet, nyttetraffikk og fritidstrafikk med mer. Farled er linje (1161), mens småbåttled er linje (1162). Kan deles videre inn i hoved- og biled (6211), havneområde i sjø (6220), småbåthavn (6230) og bøyehavn (6240).

I samarbeid med Kystverket har vi avklart en planløsning med å tegne inn samferdselslinje i plankartet for hoved- og biled som trafikkeres av fergebåter, passasjerbåter og ulike frakkebåter (hovedled og biled). Linjene som viser farledene på plankartet er en indikasjon på farvannet sin betydning som ferdselsåre, og er ingen definert avgrensning av farleden. Det statlige forvaltningsarealet legges ut som "Bruk og vern av sjø og vassdrag" 6001. Dette gjelder også der det er lyssektorer. For arealavgrensning av hovedleder og bileder i planområdet vises det til kystverkets nettside og statlig forvaltningsareal.

I medhold av havne- og farvannsloven § 13 og den tilhørende sentrale forskriften kan kommuner fastsette lokale fartsforskrifter om fartsbegrensninger innenfor kommunenes egen sjøareal. Forskriften vil gjelde likt for alle fartøytyper, med unntak av visse fartøy under utrykning. Kommuner kan ikke vedta lokale fartsbegrensninger for vannscootere og en lokal fartsbegrensning vil også omfatte vannscootere.

Kystverket sin erfaring er at mye av veksten i produksjon innenfor akvakulturnæringen skjer på eksisterende lokaliteter. Her søkes det ofte om utvidelse av anleggsareal og/eller justering av anlegget. Kystverket anbefaler derfor at kommunene tar høyde for endringer i anleggsareal for eksisterende oppdrettslokaliteter i planen slik at man unngår unødvendig mange dispensasjonssøknader i framtiden.

Det gis ikke tillatelse til tiltak (jf PBL §20-1, Havne og farvannsloven § 27), inngrep eller bruk som kan være til hinder og påvirke sikkerheten for sjøveis ferdsel langs kartlagt biled og lokalled (11-11- pkt 3). I møte med

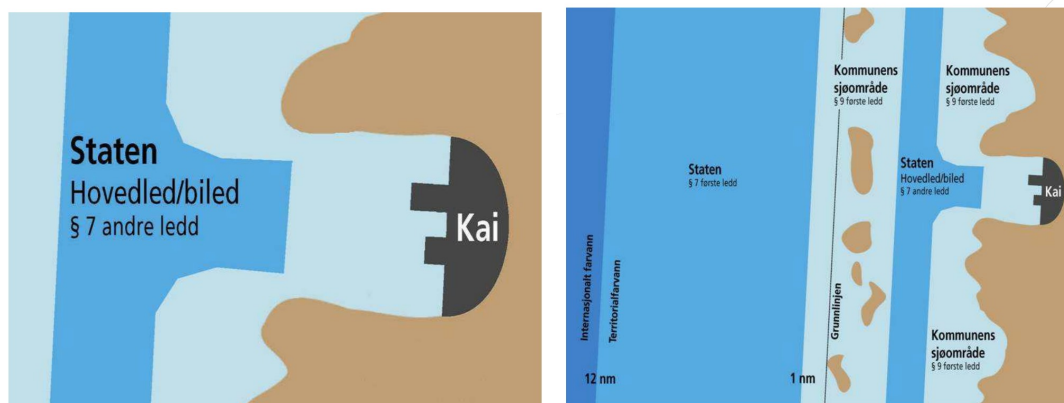
Bestemmelser: I farledsareal er det tillatt med fortøyninger, fra akvakultur og andre, så langt de ikke til hinder for farledene og merkesystemet i farvannet. Søknadspliktige tiltak vil behandles i hvert enkelt tilfelle i forhold til hvit sektor og til dybde.

Definisjon hvit sektor: Hvit sektor viser at det er rent farvann. Får du rødt eller grønt lys fra lykta, er du på vei mot urent farvann. Hvit sektor er i hovedsak sjøareal som ligger under Kystverkets myndighetsområde eller farledaareal. Det er ikke tillatt med tiltak i arealene som kan være i konflikt med fri ferdsel.

Havneområde i sjø (6220): Ny lov om havner og farvann (havne- og farvannsloven) trådte i kraft 1. januar 2010. Loven endrer bl.a. ansvarsforholdet mellom stat og kommune, og definerer statlige "veier" på sjøen. Kommunene gis større frihet til å organisere havnedriften slik at havnene kan utvikles til effektive transportknutepunkt. Mulige bestemmelser i havnene er opp til hver enkelt kommune og hvert enkelt kommunestyre.

Havn: "Med havn menes i denne loven områder som er til bruk for fartøy". Dernest fokuseres det på lasting, lossing, transport, landing og ligging og oppankring jf. Havne- og farvannsloven § 4. Kommunal havn er arealet som naturlig kan avgrenses mot sjøareal, for eksempel mellom moloer. Innenfor dette arealet har kommunene myndighet til å lage egne regler om bruk av området etter 2010. Dette omfatter alle typer havner, også småbåthavner.

Staten har ansvar og myndighet for sjøveier som går gjennom kommunens sjøområde (hoved- og bileder), samt ansvaret for drift og vedlikehold av egne navigasjonsinstallasjoner innenfor kommunale sjøgrenser.

Kommunene kan ha egne bestemmelser i sine havner eller felles bestemmelser jf. havneloven. Kystverket sitt forvaltningsareal stopper i kommunene sine havneområder og dermed stopper også de sorte linjene for farleder opp. Kommunene har med andre ord fullt ansvar og myndighet i havneområdet. Kommunale

havner har per dato ikke framført farled i havneområder. Vi skal føre de sorte linjene fram til havner evt. fergeleier manuelt.

Småbåthavn (6230): Ved bygging av småbåthavn blir det sett krav om reguleringsplan. Det skal legges vekt på miljømessige kvaliteter. Planarbeidet skal også omfatte nødvendige tiltak på land.

Eksempel småbåthavn: I vår definisjon av småbåthavn ønsker vi å skille både "oppad" mot industrihavner og "nedad" mot småanlegg for forankring av småbåter. Havneloven gir ikke hjelp i den sammenheng, så vi har sett på andre planer og på litteratur. I kommunedelplanen for småbåthavner i Arendal defineres disse slik (s. 5): "Et område i og ved sjø/vann, hvor infrastruktur, adkomst og organisering er tilrettelagt og gir sikker fortøyning av båter inntil 40 fot, når disse ikke er i bruk. En småbåthavn bør dessuten kjennetegnes ved: • Minimum et antall (10, 15 eller 20) utleieplasser med tanke på deling av investerings- og driftskostnader • Felles reglement og forutsigbarhet for leietagere • Organisert renovasjon og miljøstasjoner • Avtalt ansvar for drift • Tilstrekkelig parkering og veiadkomst"

En småbåthavn er noe annet enn en "industrihavn", men vi ønsker ikke å fjerne "industrivirksomhet" fra definisjonen av en småbåthavn. Det er derfor hensiktsmessig å kun bruke båtstørrelse i forhold til avgrensningen mot industrihavn. Vi kan velge å bruke antall båter som kriteriet for avgrensningen "nedad" og ikke legge vekt på en minstestørrelse.

Generelle bestemmelser: Det stilles krav om reguleringsplan.

Mulige retningslinjer: Ved utforming bør det legges opp til best mulig skjerming for støy og innsyn. Det bør tilrettelegges for kildesortering av avfall i småbåthavnene, og miljøfarlig avfall (batterier, olje, lakk, maling og andre kjemiske produkter) skal tas hånd om på en forsvarlig måte. Bryggeanlegg og bølgebrytere bør utformes og plasseres med tanke på å opprettholde tilstrekkelig vanngjennomstrømming for å opprettholde god vannkvalitet.

Fiske 6300 Omfatter i sjø all høsting av villlevende marine ressurser.

Målet er å sikre viktige gyte- og fiskeområder, kaste- og låssettingsplasser, samt aktive redskapsfelt.

Arealformålet fiske omfatter vesentlig regionalt og nasjonalt viktige områder i forhold til høsting av villlevende marine ressurser. Områdene omfatter fiskeområder, gyteområder og rekestrålfelt og kaste- og låssettingsplasser. Fiske er ikke begrenset av eller til disse områdene, men kategorien enbruks bør nyttes for å understreke styrken i disse arealinteressene, og at denne bruken går foran annen bruk som vanskeliggjør eller er uforenlig med utøvelse av fiske. Fiskeområder utover dette er ikke lagt ut som eget formål i planen med unntak av "Bruk og vern av sjø og vassdrag". Bruk og vern områder (tidligere flerbruksområder NFFFFA) sikrer også normalt fiskernes rettigheter, men gir ikke eksklusivt bruk av arealene. Fiske i sjøen er regulert i fiskerilovgivningen og kan ikke styres av PBL.

Fiskeridirektoratet har ansvar for å kartlegge fiskeriressursene og har kvalitetssikret fiskeridata i planområdet i samarbeid med lokale fiskere. Der fiskeriformål ligger oppå natur- eller friluftslivområder (SOSI-kode 6600 eller 6700) inngår fiske som en del av disse områdene. Konkrete arealbrukskonflikter knytter seg gjerne til arealbruk som utelukker andre aktiviteter, for eksempel fortøyningsareal vs. rekestråling. Det er ikke tillatt å tråle reker grunnere enn 100m i området fra Jærens rev til Nord-Trøndelag. Data fra Fiskeridirektoratet knyttet til fiske, gytefelt, kaste og låssetningsplasser og aktive redskapsfelt er av god kvalitet i planområdet.

Kaste- og låssettingsplasser kan være kombinerte formål med ferdsel, friluftsliv og natur, men vil være i konflikt med faste installasjoner som anlegg, anker eller utslippsledninger. Det betyr at de kan inngå i Bruk og vern områder uten akvakultur.

Når det gjelder arealformål gytefelt/oppvekstområder så er de viktigste gytefelt og oppvekstområder sammenfallende med de viktigste fiskeområdene, som fiskeridirektoratet har verdisatt og gitt tilbakemelding på (sort skravering i fdir. sin database(. Dvs. alle beskyttede sjøareal hvor egg kan drive inn fra gytefelt i eksponerte områder. Områdenes avgrensning bare basert på eggteillinger. For mer informasjon om kartlegging av gytefelt for kysttorsk se Kartlegging av gytefelt (HI).

<https://www.fiskeridir.no/Kart/Om-kartdata/Om-kartdata-fiskeri>

Da lokalt viktige fiskefelt utover gytefelt, aktive redskapsfelt og kaste-og låssettingsplasser ikke er lagt ut som eget formål i planen, skal hensynet til fiskerinæringen generelt tillegges vekt i konfliktilfeller. Bestemmelsene må utformes slik at dette sikres.

Ved søknader om tiltak/inngrep på eller i nærheten av viktige fiskefelt og låssettingsplasser skal lokale fiskerlag høres før vedtak fattes. Opprettere bør ta kontakt med lokale fiskere for en avklaringsrunde før de sender søknader om nye lokaliteter. Det er nyttig med god dialog i kommuner med få aktive fiskere.

Om taretråling:

Høsting av tare representerer ikke tradisjonell bruk av våre sjøområder. Høsting av tare kan være en trussel for det biologiske mangfold i våre grunne sjøområdene, samt kan forringe kvaliteten på gyte- og oppvekstområder. Før det åpnes for nye områder for tarehøsting i regionen bør det gjennomføres en kartlegging og en konsekvensutredning av tarehøsting. Utnyttelsen av tare bør avveies i forhold til eventuelle konsekvenser for biologisk mangfold og oppvekstforhold for fisk i de aktuelle områdene dette tenkes. Høsting av tare bør ikke tillates i kartlagte områder som har regional og nasjonal stor verdi for biologisk mangfold, eller i nærheten områder som er kartlagt som viktige gyte- og oppvekstområder (jf temakart). Høsting av tang må ikke være til hinder for sjøveis ferdsel eller forstyrre fuglelivet i hekkesesongen april til juli.

Når det gjelder arealbrukskonflikter i forbindelse med taretråling kan det nevnes at tråling etter tare reguleres gjennom forskrift om høsting av tang og tare, som er hjemlet i havressursloven. Kommunene og innbyggere mener ofte at høsting av tang og tare kan være en trussel for naturmangfoldet og kan forringe kvaliteten på gyte- og oppvekstområder. Høsting av tang og tare bør derfor ikke tillates i områder som er kartlagt som viktige gyte- og oppvekstområder for fisk.

Taretråling er per i dag underlagt Havressursloven, og det betyr at kommunene ikke kan lage egne bestemmelser for taretråling. Kommunene kan lage retningslinjer. Her har Fylkesmannen i Trøndelag en sak i Kommunal og moderniseringsdepartementet som skal avgjøres i løpet av våren. Forslag til ny forskrift for taretråling:

<https://www.trondelagfylke.no/contentassets/b8a8d5a6f6494681bccb3d6cdfd3a4f5/horingsrapport-trondelag-30.4.2019-003.pdf> Nyere forskning fra Havforskningsinstituttet (30.jan 2020) viser til at taretråling har begrenset effekt på fisk: <https://www.hi.no/hi/nyheter/2020/januar/taretraling-har-begrenset-effekt-pa-fisk>

Roan kommune hadde, i kommuneplanens arealdel, foreslått en bestemmelse om forbud mot høsting av tare i områder avsatt til fiske. Kommunen mener det er nødvendig for å sikre fiskeressursene på disse arealene. Fiskeridirektoratet fremmet innsigelse mot planene, fordi retten til tang og tare tilhører staten, og reguleres i havressursloven og egne forskrifter. I Sør-Trøndelag er det en egen forskrift som angir når og hvor høsting av tare er tillatt. Kommunens forslag i kommuneplanen er i strid med denne forskriften. Vedtaket foretatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet sier at: «Kommunal- og moderniseringsdepartementet godkjenner ikke kommuneplanens bestemmelse om forbud mot høsting av tare. Bestemmelsen pkt. 3.5.4 endres til en retningslinje, slik at den ikke får virkning for gjeldende forskrift om tarehøsting for Sør-Trøndelag.

Nærmere informasjon i artikkel ” Kan kommunane forby tarehausting gjennom føreseigner til kommuneplanen?” <http://www.kartogplan.no/Artikler/KP4-2016/Kan%20kommunane%20forby%20tarehausting.pdf>

Mulige bestemmelser: I fiskeomra der og gyteomra der har fiske prioritet. Tiltak og inngrep ma ikke være i konflikt med fiskeriinteressene eller forringe omra denes kvaliteter som fiske-, gyte og oppvekstomra de. Lokalisering av oppdrett og uttak eller dumping av masser pa havbunnen tillates ikke i disse omra dene. Pa kaste- og la ssettingsplasser har fiske prioritet. Tiltak og inngrep ma ikke være i konflikt med fiskeriinteressene eller forringe omra denes kvaliteter som kaste- og la ssettingsplass. Lokalisering av oppdrett, utslipp og uttak eller dumping av masser pa havbunnen tillates ikke i disse omra dene.

Mulige retningslinjer: Høsting av tang og tare reguleres av Fiskeridirektoratets forskrift om regulering av høsting av tare. . Høsting av tare kan være en trussel for natur mangfoldet i de grunne sjøområdene, samt kan forringe kvaliteten på gyte- og oppvekstområder og viktige fiskefelt. Utnyttelsen av tare skal nøye avveies i forhold til eventuelle konsekvenser for naturmangfold, oppvekstforhold for fisk, utbyttet av fiskeressursene, erosjon m.m. i de aktuelle områdene dette tenkes. Høsting av tare bør ikke tillates i kartlagte områder som har regional og nasjonal stor verdi for naturmangfold, eller i nærheten av områder som er kartlagt som viktige gyte- og oppvekstområder og viktige fiskeområder.

Kommentar til planformål: Kystsoneplanlegging etter pbl er primært en arealdisponeringsoppgave. Ressursforvaltning (tarehøsting) og drift (lusemengde) er regulert av en rekke andre lover og forskrifter.

KMD vil fattet sine vedtak i løpet av våren 2020.

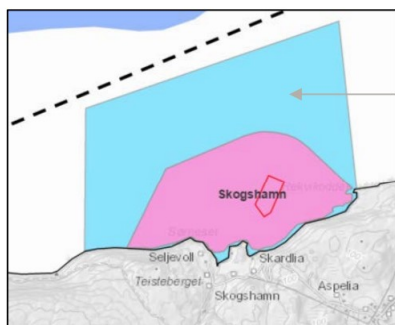
Akvakultur 6400 omfatter alle typer av oppdrettsanlegg, skjellfarmer, taredyrking og lignende.

Areal til akvakultur:

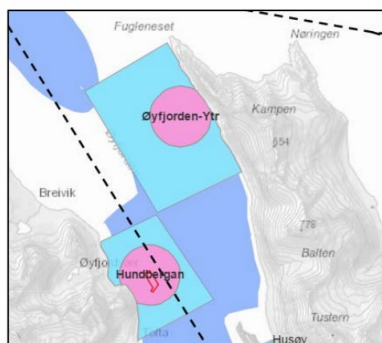
Områder for akvakultur må avsettes som akvakulturområde alene eller som kombinert formål i sjø (SOSI-kode 6800) der akvakultur inngår. Områdene må være så store at tillatelsene blir sikret tilstrekkelig areal. Det bør være anledning til mindre utvidelse og justering av anlegget uten at det er nødvendig med dispensasjon fra plan. Det er viktig for å unngå behov for dispensasjonsbehandling av f.eks fortøyninger, forflåte.

Vi vil fortrinnsvis avsette akvakultur som A, i noen tilfeller som kombinerte formål (6800) og som "Bruk og vern inkl. A som en videreføring av noen flerbruksområder etter kommunene sine ønsker.

Sirkulære områder er valgt for at det skal være mulig å rotere anlegget uten at arealbruken kommer i strid med avsatt A-område. A-områdene omkranses av et firkantet flerbruksområde med kombinert formål for akvakultur og ferdsel (AF) hvor fortøyninger som ikke er til hinder for ferdsel inngår. Dette begrunnes i planbeskrivelsen med at det gir økt fleksibilitet for justeringer av anleggene.

- a) Det tillates utlegging av fortøyninger til havbruk etablert i A-områder. Fortøyninger må ligge minimum 20 m under gjennomsnittlig havnivå og ikke være til hinder for vanlig sjøveis ferdsel. Fortøyninger inn mot land må ligge minimum 2 m under laveste lavvann. Det er ikke tillatt med utvidelser eller nyetablering av akvakulturanlegg utover fortøyning innenfor området.

I lov om akvakultur § 2 Saklig virkeområde, er beskrevet at loven gjelder produksjon av akvatiske organismer (akvakultur). Med akvatiske organismer forstås vannlevende dyr og planter, og omfatter dyrking av både planter, alger, skalldyr og oppdrett av fisk. Det innebærer at kommunene bør vurdere mulighetene for akvakulturvirkosomhet også for andre alternativer enn fisk og skalldyr, for eksempel alger og planter. Pbl åpnet for å planlegge A for ulike arter eller kombinasjon av ulike arter i 2014. Etter § 11-7. Etter Pkt.7. kan det gis bestemmelser om hvilke artsgrupper eller arter av akvakultur som enkeltvis eller i kombinasjon kan etableres.

Områder som avmerkes i planen til akvakultur (A) må strekkes ut i sjøen. Fdir anbefaler normalt minimum 500 meter i utstrekning fra land, dersom dette ikke kommer i konflikt med skipsleder for båter. Akvakulturanlegg for fisk i sjø vil ha fortøyninger som strekker seg langt ut over det synlige anlegget. Lengde på fortøyninger vil være avhengig av dybde og strøm på lokaliteten, samt krav til et rømningssikkert anlegg. Kommunene må derfor ta høyde for dette ved at en enten setter av tilstrekkelig store areal til at fortøyningssystemet kan inkluderes i området, eller ved at en i retningslinjene til arealdelen presiserer bruken av vannsøyle og bunn ved at fortøyningene kan ha en utstrekning ut over akvakulturområdet på vannflaten. Vi vil sette av romslige areal med muligheter for justering av fortøyninger rundt anlegg som A-25 og lage kombinerte formål AFF eller AF.

Akvakulturområder (A) omfatter godkjente areal og lokaliteter for fiskeoppdrett med oppankrings- og fortøyningsanlegg over sjøoverflaten og ferdselsforbudssone. Områdene er prioritert eksklusivt for oppdrett. Dette er områder som er avklart i forhold til andre interesser. Et oppdrettsanlegg setter restriksjoner på annen bruk av området. Det er forbud mot ferdsel 20m fra, og fiske 100m fra anleggene (akva. forskriften § 11). Anleggenes deler som er i overflaten og som kan være til hinder for ferdsel slik som merder, fôrflåte, bøyer med mer skal ligge innenfor A-området. Dette gjelder ikke bunnkultur av skjell og havbeite.

Kystverket og fiskeridirektoratet anbefaler at arealene til A har tilstrekkelig størrelse til at det er mulig å gjøre tekniske tilpasninger og mindre utvidelser av anlegget innenfor tillatelsens rammer. Næringa kan komme med innspill til økt fortøyningsareal, som gjør at en unngår unødvendig dispensasjonsbruk.

Fortøyninger som ikke er til hinder for ferdsel kan gå inn i tilsluttende flerbruksformål eller avsettes som (A-25). I disse områdene kan fortøyninger til akvakulturanlegg etableres på -2m inn mot land, ellers på -25 m. Det er ikke tillatt med installasjoner som er til hinder for ferdsel i disse områdene. Dette gir mulighet for å sette av større områder for fortøyninger og dermed gi økt fleksibilitet for endringer internt på oppdrettslokalitetene etter anbefaling fra Kystverket og Fiskeridirektoratet..

Fylkeskommunen er tildelingsmyndighet, og har et koordinerende ansvar for saksbehandlingen mht andre interesser. Det betyr at søknad skal behandles etter alle særlovene før det blir foretatt en endelig behandling etter akvakulturloven. *Uansett områdekategori i arealplanen skal en søknad gjennom full utredning (konsesjonsbehandling med offentlig høring og konsekvensutredning).* En egen forskrift styrer prosessen; Forskrift om samordning og tidsfrister i behandlingen av akvakultursøknader.

Mulige bestemmelser: Området omfatter alle typer av oppdrettsanlegg (fiskeoppdrett, skjellfarmer, taredyrking med mer). Forankring av anleggene skal skje innenfor avsatt områdene der det åpnes for akvakultur eller i ferdselsareal. Nye anlegg skal ikke etableres nærmere enn 200m fra friluftsområde og badeplasser eller nærmere enn 50m fra land. Anlegg skal ikke være til hinder for tradisjonelle ferdselsårer for småbåttrafikk og fortøyninger må ikke hindre fri ferdsel for mindre fartøy mellom anlegget og land. Fortøyninger skal festes under laveste lavvann.

Mulige retningslinjer: Anlegg kan strekke fortøyninger utenfor arealet som er avsatt til akvakulturområde, men skal allikevel ikke være til hinder for fri ferdsel på sjøen langs strandsonen.

Bestemmelsene kan angi hvilke artsgrupper eller arter av akvakultur som enkeltvis eller i kombinasjon kan etableres. Når oppdrettsvirkosomhet opphører eller ikke følger de gitte vilkår, skal anlegg som er skjemmende for miljøet eller til hinder for annen bruk fjernes.

Kommentarer til planformål: Bestemmelsene kan angi hvilke former for oppdrett og arter som tillates (laks/ørret, torsk, kveite, steinbit, skjellanlegg eller taredyrking. Det bør vurderes i hvor stor grad en spesifisering er hensiktsmessig, da næringa er i rask endring og nye arter kan bli utelukket gjennom en slik spesifisering.

Kommentar til planformål: Det er viktig at det avsettes store nok areal til fortøyning (A-25) jf. Fiskeridirektoratet og Kystverket. Dette for å unngå dispensasjoner eller full ny saksgang ved søknad om endring av fortøyning/ evt. en ekstra merd i anlegget.

Kunnskapen om eksisterende akvakulturanlegg er av god kvalitet. Eksisterende akvakulturanlegg og nye innspill er konsekvensutredet og kartfestet med arealformål "akvakultur".

Kystzoneplanleggingen skal både synliggjøre eksisterende godkjente akvakulturområder og peke ut nye områder der akvakultur kan vurderes. Oversikt over eksisterende godkjente akvakulturområder A skal listes i planbeskrivelsen.

Nye arealformål akvakultur: og kobles til konsekvensutredning (KU).

Nye nasjonale føringer fra KMD datert 20.nov. 2019 ber kommunene om å tilrettelegge for akvakultur i eksponerte områder, da ny teknologi gjør at nye areal kan benyttes til akvakultur.

Nærmere om arealformål akvakultur - det eneste arealformålet som krever KU i vår plan

Det er ikke tillatt å søke om etablering av havbruk med mindre kommunene har avsatt A for akvakultur i arealplanen. Forventninger om å rullere kystzoneplaner for å tilpasse seg en teknologisk utvikling og endrete rammebetingelser for havbruksnæringa (nye lover, produksjonsområder, nye arter, ny teknologi etc.) kan være krevende for små distriktskommuner. Interkommunal Kystzoneplan har som formål å sikre bærekraftig verdiskapning og gi mulighet for fortsatt vekst og utvikling av havbruksnæringa i regionen. Planprogrammet er vedtatt av samtlige kommunestyrer.

Interkommunal kystzoneplan har vedtatt en arealstrategi og en plantilnærming som er en blanding av A som enbruk, A som kombinertformål og A som flerbruk. I noen "Bruk og vern områder" inkl. A, der det ikke er større interessekonflikter av nasjonal, regional og lokal karakter, dvs. områder med lavt konfliktnivå, åpnes det for å kunne søke om etablering av definerte typer oppdrett. Samtidig skal vi være tydelig på områder hvor vi ikke ønsker oppdrett.

Akvakultur kan inngå i hovedformål Bruk og vern (SOSI-kode 6001). Det betyr at kommunene åpner for å kunne søke om etablering akvakultur forutsatt at man får godkjenning etter akvakulturloven og andre lover og forskrifter. Flerbruk gjør at det er mulig for næringa å finne bærekraftige lokaliteter og holde seg unna viktige fiskeområder og kommunene unngår dispensasjonssaker ved søknad om etablering av havbruk. Flerbruk gir derimot liten planavklaring og det er komplisert med konsekvensutredning (KU) av større areal. Akvakultur som kombinert formål med ferdsel, friluftsliv, natur eller fiske, er avgrensede områder som krever KU. Enbruksområder for akvakultur er et presist avgrenset formål kreves KU basert på innspill til planen. Jo mer konkrete tiltak, jo med konkret KU. Det er i følge Miljødirektoratet samme krav til KU av enkelttiltak som det er til reguleringsplaner. <https://www.miljodirektoratet.no/verktoy/sporsmal-og-svar/konsekvensutredninger/>

Bruk og vern (SOSI-kode 6001) inklusive akvakultur brukes for å kunne gjennomføre politiske prioriteringer i etterkant av planvedtak. Ikke for at kommunene gir fra seg beslutningsmyndighet til sektormyndighetene, men for at kommunene har valgt at i de aktuelle flerbruksareal kan det søkes om akvakultur da de ikke har oversikt over hvor de beste lokalitetene kan være. Raske teknologiske endringer, endringer i marked, driftskonsept, kunnskapsgrunnlag, nye arter og akvakulturformer og nye offentlige reguleringer krever fleksibilitet.

Hvis all A settes som enbruk er det ikke mulig for kommunepolitikere å påvirke arealplanen i planperioden, med unntak av dispensasjoner. Planen vil også være lite fleksibel og dynamiske i forhold til framtidige

behov.

Forslag til bestemmelser for enbruks A-områder kan være: Området omfatter alle typer av oppdrettsanlegg (fiskeoppdrett, skjellfarmer og algedyrking m.m.) Anlegget, med evt. forflåte/boliger på sjø skal ligge innenfor områder hvor det tillates akvakultur. Fortøyninger må ikke hindre fri ferdsel for mindre fartøy mellom anlegget og land. Fortøyninger festet i land skal festes under laveste lavvann. Det er 20m ferdselsforbud og 100m fiskeforbud rundt oppdrettsanlegg. Andre aktiviteter kan skje fritt i området så lenge de ikke kommer i konflikt med planformålet.

Avsetting til akvakultur er i dag konsentrert om laksefisk i sjø, basert på dagens merd-teknologi. Bærekraftig bruk av kystareal til oppdrett er i hovedsak forbundet med «gode lokaliteter» til konvensjonell lakseproduksjon. Ved å utelate andre lokaliteter og resipienter begrenses muligheter for alternative produksjonsformer (helt/delvis lukka, multi-trofisk, nye arter mm) i områder som regnes for uegna i dag. Dette setter begrensninger på arealbruk til nye arter og ny driftsteknologi som har andre krav til miljø.

Det har vokst fram en betydelig mengde forskning på og kunnskap om tema marine grunnkart og havmiljø som på ulike måter kan benyttes av offentlige instanser: <https://forskning.no/havforskning-marin-geologi/2016/06/nye-skattekart-fra-sore-sunnmøre> Marine grunnkart er en teknologi som muliggjør at kommunene kan identifisere bærekraftige areal for videre utvikling av marine næringer, finne egnete areal til ulike former for havbruk (laks, smålaks, taredyrking, havbeite etc.) og tilrettelegge for havbruk i kommunal kystsoneplanlegging. Marine grunnkart har både forvaltningsmessig og samfunnsmessig relevans.

Naturområde (6600) omfatter alle områder i sjø og vassdrag som har vesentlig regional eller nasjonal betydning. Naturområde i sjø og vassdrag (6610) og naturområder i sjø og vassdrag med tilhørende strandsone (6620). Målet er å sikre nasjonale, regionale og lokalt viktige naturområder.

Arealformålet omfatter områder i sjø og vassdrag der inngrep og tilrettelegging er sterkt begrenset for å bevare viktige naturverdier. Områder som i dag er avsatt som naturområder videreføres i plankartet i tillegg til nye områder som er fremkommet gjennom kartlegging. Områdene omfatter i hovedsak vesentlig regionalt og nasjonalt viktige naturtyper som stortareskog, ålegrasenger og bløtbunnsområder. Dette er naturtyper som er artsrike og viktige for både dyre og fuglelivet i området. Formålet med å verne naturområder er å sikre sårbare og truede naturtyper og å bevare områder av internasjonal, nasjonal og regional og lokal verdi for kommende generasjoner. Vi har lagt inn naturområder av regional og nasjonal betydning knyttet til sjø og lokalt viktige naturområder er lagt inn som hensynsoner etter innspill fra kommunene.

Vurderinger knyttet til vern gjennom bruk står sentralt i håndteringen av naturmangfold i kystsoneplanleggingen. Der det tillates aktivitet som ikke kommer i konflikt med verneformålet (lokale, vesentlige regionale og nasjonale interesser). Med den strengeste formen for vern (naturrestat) så er det få åpninger for aktiv næringsvirksomhet utover det tradisjonelle, dvs. fiske og jordbruk, mens det i landskapsvernområder kan være tillatt å søke om etablering av akvakultur hvis det ikke er i strid med verneformålet. Da er det fylkesmannen som er myndighet og ikke kommunene. Område med båndlegging etter naturvernloven (H720) (jf. Pbl § 11-8 pkt. d). I disse områdene gjelder vernevedtaket med tilhørende verneforskrifter. Det er ikke tillatt med inngrep som kan ødelegge naturtypen eller som er i strid med verneformålet

Mulige bestemmelser: I naturområder skal det i vannoverflate, vannsøyle eller bunn ikke gjøres inngrep eller tillates bruk som kan forringe, skade eller ødelegge forekomsten av naturtypene eller verneformålet. Det kan gjøres unntak for vedlikehold av etablert infrastruktur.

Kommentar til bestemmelse: Hvis det ikke tillates inngrep i slike områder, så må man være sikre på at det heller ikke fra før er foretatt inngrep (eksempelvis ledningsnett, sjøvannsledninger, el-kabler på bunnen el.l. Vedlikehold av disse bestemmelsen vil bety inngrep som bestemmelsen skal hindre.

I konsekvensutredningen skal vi innhente kunnskap og samordne forskningsresultater med tanke på en bærekraftig og økosystembasert forvaltning av sjøområdene. Det er utredet effekter av havbruk på

naturmangfoldet og natur- og miljøforhold som konsekvenser av enkelt tiltak på miljø- og samfunn, overordnet konsekvensutredning for hele planområdet og dokumentere den samlede belastningen (effekten) av arealforslagene i planen i forhold til naturmangfoldloven. Alle beslutninger som berører naturmangfold jf. nmf § 7 er vurdert konkret i forhold til hvorvidt beslutningen faktisk medfører at naturmangfoldet påvirkes, enten positivt eller negativt.

Det kan skje at man gjør valg hvor akvakultur blir prioritet på bekostning av natur. Det er ikke akseptabelt med avslag på søknader om akvakultur på grunn av nærhet til et verneområde. Grensene må respekteres, eventuelt justeres/endres gjennom rullering av kommuneplanen.

Friluftsområder (6700) omfatter områder i sjø og vassdrag der friluftsliv er det sentrale og gis fortrinn i bruken av sjøen/vassdraget og eventuell tilhørende strandsone. Formålet kan inndeles videre i friluftsområder i sjø og vassdrag (6710), friluftsområder i sjø og vassdrag med tilhørende strandsone (6720), idrett og vannsport (6760), badeområder (6770). Omfatter også grønne arealer som forutsettes ervervet, eiet og opparbeidet til allmenn bruk og opphold.

Målet er at kystsonen skal være et attraktivt frilufts- og rekreasjonsområde (omfatter også naturbasert reiseliv) i framtiden.

Kommunene er i gang med kartlegging av friluftsliv. Kommuner som gjennomfører friluftskartlegging kan risikere at de ikke får tildelt midler til statlig sikrede friluftsområder eller friluftsmidler til merking av turstier.

Friluftshensyn (friluftsloven §1 og 22) viser til at kommunene har ansvar for å verne friluftslivets naturgrunnlag og sikre allmenhetens rett til ferdsel, opphold m.v. i naturen, slik at muligheten til å utøve friluftsliv som en helsefremmende, trivselsskapende og miljøvennlig fritidsaktivitet bevares og fremmes.

Arealet omfatter områder i sjø der inngrep og tilrettelegging er sterkt begrenset for å bevare viktige friluftsområder. Det er unntak for inngrep som omfatter tilrettelegging for allmenheten. Områdene er betegnet som viktige da de har spesiell verdi som utfartsområder og/eller badeplasser.

Sjøarealene er stadig mer sentral som rekreasjonsområder både for lokalbefolkningen og tilreisende. Ny teknologi knyttet til turistfiske, bruk av motoriserte fritidsbåter og vannskuter kan være i konflikt med bruk av havet til matauke og roligere aktiviteter som kajakkpadling, fotturister og bading. Det er usikkert i hvilken grad disse utfordringene kan løses i arealplanlegginga, men temaet er aktuelt og vil bli diskutert i prosessen. Nye hensynssoner knyttet til friluftsliv eller farledsområder for vannskutertrafikk er aktuelle arealformål. Innspillene til friluftsliv og turisme sammen med andre innspill er viktige i prosessen. For stadig flere turister er ikke målet med reisen å slappe av; men aktiviteter, unike og ekte opplevelser.

Noen områder er tilrettelagt for friluftsliv ved offentlige midler (spillemidler og friluftsmidler). Dette er områder som er sikret for allmenheten til spesielle formål ved konsesjon og langvarige leieavtaler. I tillegg til formålsområder er det også avsatt hensynssoner for friluftsliv etter innspill fra kommunene. Det bør ikke tillates tiltak som forringer områdets friluftsmessige kvaliteter (herunder utslipp). Vi legger inn statlige sikrede friluftsområder i plankartet.

Anbefalt planverktøy: I påvente av kartgrunnlaget fra det fylkeskommunale prosjektet knyttet til kartlegging og verdisetteing av friluftsområder, så kan vi benytte hensynssoner for viktige friluftslivsområder som per i dag ikke er statlig sikrede friluftsområder. Disse hensynssonene kan da ligge til grunn for kommunenes videre arbeid med å peke ut friluftslivsområder i kystsonen i forbindelse med det fylkeskommunale kartleggingsprosjektet. Her kan det jf. pbl PBL § 11-8 c) gis retningslinjer om begrensninger av virksomhet og vilkår for tiltak for å ivareta friluftslivinteressene i kystsonen.

Mulig bestemmelse: i områder avsatt til friluftsliv i sjø tillates ingen tiltak eller inngrep som kan bli til hinder for utøvelsen av friluftslivet, eller redusere områdets kvalitet som friluftsområde. Oppdrett,

massetak, utslipp, ol. tillates ikke. I samråd med plan- og bygningsmyndigheten kan områdene tilrettelegges med enkle installasjoner til bruk for allmennheten, f.eks flytebøyer med skilt.

Kombinerte formål i sjø og vassdrag med eller uten tilhørende strandsoner (6800)

I tillegg til den enkelte brukskategori gir loven anledning til å kombinere to eller flere formål etter behov. Dette er områder med høy verdi for flere brukstyper, men hvor disse generelt likestilles i forhold til hverandre.

Ferdse-, fiske- og friluftslivsområder (FFF) brukes når det i planprosessen er dokumentert spesielle interesser, for eksempel hyttefelt (som ikke ønskes kombinert med akvakulturanlegg eller naturformål), eller når kommunen ønsker å styre plasseringen av anlegg og inngrep spesielt. De fleste interesser i sjøen knytter seg til de landnære områdene. Disse områdene blir derfor i størst grad planlagt som viktige områder for allmenn flerbruk. Men spesielt er det friluftsliv og lokale fiskeriinteresser en søker å ivareta gjennom denne arealbrukskategorien.

Det kan avsettes områder til akvakultur enten i kombinasjon med andre formål eller bare til akvakultur.

Det er også avsatt områder som fra 25m under vannoverflaten og ned til havbunnen kan benyttes til fortøyninger for akvakulturanlegg. Områdene er merket A-25. Fra overflaten og ned til 25 meters dybde er arealene merket A-25 avsatt til bruk og vern av sjø og vassdrag (tillatt med natur, ferdsel, fiske og friluftsliv inkl. akvakultur).

Eksempel på kombinerte formål:

- Kombinerte formål for akvakultur, ferdsel og fiske. Markert A/F/F
- Kombinerte formål for låssetting og fortøyning. Markert L/A
- Kombinerte formål for fiske og friluftsliv. Markert F/G
- Kombinerte formål for naturformål og akvakultur. Markert N/A
- Kombinerte formål for fiske, friluftsliv og ferdsel. Markert FFF
- Kombinerte formål for fiske, friluftsliv, natur og ferdsel. Markert FFNE
- Kombinerte formål uten akvakultur og naturområder. "Hytteområder" Markert FFF

Bestemmelsesområder:

Det kan angis egne bestemmelsesområder i arealplan. Bestemmelsesområde er fastsettelse av virkeområde for angitte bestemmelser som avviker fra grenser som følger direkte av arealformål og hensynssoner i planen.

Tekst på bestemmelsesområdet legges inn i feltkoden BESTEMMELSEOMRÅDENAVN, og hentes derfra når det legges tekst i plankartet. Navn på bestemmelsesområde skal være med symbol # og løpenummer slik: <#><Løpenummer>. Løpenummeret gir en henvisning til bestemmelsene knyttet til området. Løpenummer, nummer 1, 2 osv. inntil alle referanser mellom bestemmelser og kart innen planområdet er dekket. Løpenummer kan utelates dersom gitte bestemmelser gjelder likt for alle bestemmelsesområder i plankartet.

Nummereringspraksis

I illustrerende plankart er hensynssoner og arealformål nummerert etter følgende praksis: Oversikt over eksisterende godkjente akvakulturområder A

Hensynssonens SOSI-kode skrives i plankartet etterfulgt av de to siste sifrene i kommunens kommunenummer og fortløpende nummerering for antallet av hensynssoner innen kommunen. Eksempel: For den første hensynssone for bevaring av naturmiljø (SOSI-kode 560) i Herøy kommune (kommunenummer 1515) kan nummereringen se slik ut: H560_1501.

Dersom kommunen har egen nummerering/id for områder som er gjort til hensynssoner, blir disse blitt ivarett så langt det er mulig. Pga produktspesifikasjonen for plandata, er dette blitt ivarett ved å legge nummer/id til det på budte leddet

KpDetaljeringsSone (Videreføring av reguleringsplaner som går ut i sjø): Reguleringsplanens PlanId skrives i plankartet.